

AVDELNING 8

DEVAEVOLUTIONEN, DEL ETT

8.1 Agni, eldens härskare

¹Agni, eldens härskare, kallas det kollektivväsen av monader tillhörande devaevolutionen som bildar solhärskarens materiehölje i kosmiska mentalvärlden (32–35). Detta materiehölje är samtidigt energi och medvetenhet, eftersom de tre aspekterna i verkligheten aldrig kan säras. Med dessa kosmiska mentalenergi vitaliserar solhärskaren solsystemets alla sju världar (43–49), aktiverar han dessa världars alla former. Naturligtvis vitaliserar han därmed även människans tre världar (47:4–49:7), och det är tack vare denna vitalisering, som mental uppfattning blir möjlig i dessa.

²Agni är den del av solhärskarens kosmiska mentalenergi som tränger ner i och vitaliserar hans kosmiska fysiska hölje, det vill säga solsystemet (43–49).

³Det är först när individen börjar fungera medvetet i värld 46, genom initiation ingått i femte naturriket och alltså kan leva medvetet i det kosmiska eteriska (43–46), som han kan uppskatta skillnaden mellan organismen och eterhöljet. Först då förstår han Agnis funktion såsom den energi som vitaliserar solhärskarens och planethärskarnas kosmiska eterhöljen.

⁴Agni förhåller sig till solhärskaren i hans egen värld såsom mentalhöljet till människo-monaden, när den är medveten i kausalhöljet. Därmed menas bland annat att det kosmiska mentala devakollektivets energi gör solhärskarens kosmiska mentala (32–35), kosmiska emotionala (36–42) och kosmiska fysiska (43–49) manifestation till en enhet, förmedlar solhärskarens vilja och ideer till dessa världar och driver dem oemotståndligt till förverkligande.

⁵Det kosmiska mentala devakollektivet har sitt hemvist i femte kosmiska sjuvärlden, 29–35. Därigenom sammanhänger detta kollektiv med alla andra med femtal betecknade verkligheter inom solsystemet och påverkar dessa särskilt starkt: kausal-mentalvärlden (47), som är solsystemets femte värld; femte molekylarslaget, det gasformiga; femte tankelagen, fixeringslagen; femte strålen; femte 49-klotet och femte sjuklotet; femte eonen, mentaleonen; femte rotrasen; femte underrasen; femte parallelevolutionen, det vill säga augoeiderna.

⁶Tre parallelevolutioner är i denna större solsystemperiod av särskild betydelse: den fjärde eller den mänskliga parallellen och de två devaparallellerna, den femte och den sjätte. Dessa paralleller kan kallas den nionde, tionde och elfte, nämligen om man medräknar de fem äldre paralleller som redan ingått i den kosmiska expansionen (vilken begynner i värld 42) eller är i färd med att göra det. MV 1.43, L3 12.1.6

⁷Agni manifesterar sig såsom skapande, upprätthållande och förstörande energi. I denna trefaldiga manifestation sker en niofaldig utveckling. Sju är materieevolutionens och formbyggandets tal, medan nio är medvetenhetsutvecklingens tal inom solsystemet. Detta framkommer i 49-klotets sjufaldiga organisation och kausalhöljets niofaldiga natur; LA: liksom även i de tre triaderna med vardera tre enheter. L1 4.8.4; L2 2.2.7, 5.3.5

⁸Agni är den trefaldiga energi som utgår från solhärskarens kosmiska mentalhölje (32–35), frambringar solsystemet (43–49), vilket är solhärskarens kosmiska fysiska hölje. Agni är grunden till evolutionsprocessen, till den vitalitet som till sist genomför den syntes, vari formen anpassas till idén.

8.2 Elddevaerna, de större byggarna

¹Devaerna indelas i de större och mindre byggarna. Båda dessa kategorier tillhör evolutionen. Involutionens elementaler hör inte hit. Med beteckningen ”de större byggarna” menas självmedvetna väsen. De är arbetsledare för de mindre byggarna, som inte är självmedvetna utan alltså motsvarar djur och växter i medvetenhet.

8.3 Inledande anmärkningar

¹Från rörelseaspektens (energiaspektens) synpunkt kan man säga att devaerna är elektromagnetiska företeelser, varvid de större byggarna är den positiva eller drivande elektromagnetismen och de mindre byggarna den negativa eller mottagande. I sin samverkan frambringar de ljus eller det manifesterade solsystemet (43–49) med dess för medvetenhetsutvecklingen ändamålsenliga former.

²De större och de mindre byggande devaerna kallas också pitarena, fäderna eller förfäderna till mänskligheten betraktad såsom kollektiv, fjärde naturriket, planetkollektivets fysiska manifestation. De större byggarna kallas solpitarena, de mindre byggarna månpitarena. Med ”förfader” menas i esoteriken igångsättare av livsimpulserna, de impulser som utgår från ett positivt eller givande kraftcentrum och som aktiverar negativa, passiva energier, så att något slags form uppstår. Såväl de större som de mindre byggarna räknas till förfäder. LA: De mindre är visserligen negativa eller passiva i förhållande till de större men är positiva eller aktiva i förhållande till elementalerna, av vilka de bygger evolutionsmonadernas höljen.

³Med avseende på hela solsystemet är solhärskaren igångsättaren av livsimpulserna eller fadern. Fadern (solhärskaren) och modern (materien) avlar sonen eller solen, solsystemet. Motsvarande gäller planethärskaren i förhållande till sitt 49-klot och människomonaden i förhållande till sina höljen.

⁴De mindre byggarna sätts kollektivt i arbete av de större byggarna eller av medvetna väsen tillhöriga den mänskliga evolutionen. Det är svårt för människan, innan hon nått kausalmedvetenheten, att skilja mellan de båda kategorierna devaer och alltså den positiva kraften och negativa kraften och att arbeta *medvetet* med dessa två slags energier. En ljusets broder kan arbeta med såväl de positiva som de negativa energierna, emedan han nått enhet och jämvikt och därför kan balansera krafterna. Han arbetar också i enlighet med planen för allt livs utveckling och samarbetar därvid med de större byggarna. En mörkrets broder arbetar utslutande med de negativa energierna, med de mindre byggarna för sina egna själviska syften. De större byggarna vägrar att samarbeta med honom.

⁵Härav framgår nödvändigheten av att människan söker förstå devaerna och deras uppgifter men även avstår från försök att manipulera deras krafter, tills hon nått ett definitivt högre stadium i medvetenhetsutvecklingen. Först då kan hon tryggt och vist samarbeta i planen. LA: Först kausaljaget med begynnande essential medvetenhet (46:5-7) kan utan risk arbeta med dessa energier.

⁶De byggande devaerna är kollektivt den så kallade världssjälens, ”det universella intellektet”. Deras kollektivmedvetenhet innehåller de delar av solsystemregeringens plan de behöver för att utföra sitt arbete. De större byggande devaerna är evolutionens medvetna krafter, de mindre byggarna dess omedvetna krafter.

⁷De byggande devaerna är icke endast bärarna av solsystem- och planetregeringarnas plan utan även den materia, genom vilken planen förverkligas, och utför den verksamhet som är förverkligandet. De större byggarna leder, de mindre byggarna ledes och är materialet.

⁸De bygger manifestationens former. Former finns i alla världar, varför det är oegentligt att kalla de tre lägre världarna (47–49) de ”formbundna” (rupa) och de fyra högre (43–46) de ”formlösa” (arupa). De fyra högre världarna endast ter sig formlösa ur människans synvinkel i hennes tre världar (47–49). ”Formlösa” kallas de världar som utgör solhärskarens eterhölje, höljet av kosmisk eterisk-fysisk materia (43–46). ”Formbundna” kallas de världar som utgör solhärskarens grovfysiska kropp, höljet av kosmisk grovfysisk materia (47–49). I detta avseende är kausal-mentalvärlden av särskilt intresse. Kausalvärlden är nämligen ”formlös” och positiv, centrum för de positiva 47-energierna, medan mentalvärlden är ”formbunden”, negativ. I kausalvärlden formas de kraftcentra, ur vilka de mänskliga inkarnationerna utgår. Dessa kraftcentra är grupper av människomonader i sina kausalhöljen. I mentalvärlden och lägre världar ikläder sig människomonaderna gruppvis sina fyra inkarnationshöljen. DVS 2.8.22, 2.33.6; L3 3.2.3

⁹En analog process kan ses i fysiska världen (49). Fjärde etern (49:4) är det molekylarslag, där människans eteriska centra är belägna. Dessa centra har i evolutionsprocessen och i arbetet med att rikta krafterna ett förhållande gentemot organismen, vilket liknar förhållandet mellan monadgrupperna i kausalvärlden och världarna 47–49, betraktade såsom solhärskarens kosmiska organism.

¹⁰Solpitarerna, det vill säga kausal- och essentialdevaerna (augoeiderna), låter sina energier komma till sitt mest ändamålsenliga uttryck i människan. Solsystemiskt sett är de upphovet till människans självmedvetenhet och tillhandahåller de människans kausalhölje. Kosmiskt sett möjliggör de i sin totalitet för solhärskaren att fungera självmedvetet i sitt kosmiska grovfysiska hölje (47–49).

¹¹Månpitarna, alltså de höljebyggande mental-, emotional- och eterdevaerna, låter sina energier komma till mest ändamålsenliga uttryck i djurriket. När de i egenskap av igångsättande impuls frambragt den primitiva människan, hade de fullgjort sin främsta funktion. Därefter kommer månpitarnas arbete att sakta avslutas i takt med att förstatriadens inflytande över människan minskas till förmån för andratriadens. Analogin med månen såsom en döende värld är uppenbar.

¹²Månpitarna utgör kollektivt solhärskarens organism, hans kosmiska grovfysiska hölje (47:4–49:7). De är produkter av det föregående solsystemet, och deras verksamhet härrör från detta. Detta äldre solsystem förhåller sig till vårt nuvarande såsom mánkedjan (tredje sjuklotet) förhåller sig till den nuvarande jordkedjan (fjärde sjuklotet). Det är därför organismen sägs icke vara en princip. Detta gäller både solhärskarens organism (47–49) och människans organism (49:5-7). Det är därför den ”lägre naturen” betraktas såsom ”ond”. Ont är det som kan styras och behärras men som tillåts styra. Det positiva och högre kan alltid styra det negativa och lägre. När det lägre får styra, uppstår ont.

¹³I det första solsystemet fulländades de tre lägre världarnas materia (47:4–49:7). De lägre devaerna dominerade. I detta, det andra solsystemet utföres den viktiga aktiviteten av solpitarerna (45–47:3), de högre devaerna. När detta solsystem nått slutet av sin tillvaro, kommer de att planerligt ha byggt ett fulländat hölje för medvetenhetens uttryck i världarna 45, 46 och 47:1-3. Då kommer de förutvarande människomonaderna inte längre att behöva mentalvärlden och lägre världar, och de är då befriade från dessa.

¹⁴Den i all manifestation genomgående principen är att det lägre behövs såsom det frö eller den näring som det högre växer fram ur. Därför kallas detta lägre ”modersaspekten”. Men när det högre mognat till full styrka och självständighet, undvaras detta lägre. Förstajaget är modern till andrajaget.

¹⁵Med denna analogi kan vi bättre förstå hur planethärskaren genom sina kosmiska etrar (LA: 43–46, alltså de monader som bildar planet- och devahierarkierna) arbetar med den kosmiska grovfysiska materien (47–49) för att hjälpa dess ”atomer” (det vill säga monaderna i de fyra naturrikerna i 47–49) till allt högre medvetenhet och i människoriket slutligen till självmedvetenhet, tills de kan ingå i enheten, det kosmiska eteriska höljet (46). Planethärskaren arbetar nödvändigtvis med de mänskliga kausalgrupperna såsom ”atomer” i hans centra, ger dem positiv kraft som väcker dem till aktivitet. I en mycket mindre skala arbetar människomonaden genom sina centra och de däri ingående atomerna.

8.4 Devaernas uppgifter

¹Av kunskapen om devaerna kan vi utvinna vissa praktiska insikter, såsom kunskap om hur man bygger med mentalmateria i de tre lägsta världarna (mental-, emotional- och fysiska världen), insikt om hur man bäst förenar motsatserna och därmed ger begreppen konkret innebörd och insikt om hur man förverkligar ideer i det fysiska.

²Människans eller förstajagets världar (47:4–49:7) är den lägsta nerdimensioneringen av solhärskarens tre aspekter: mentalvärlden avspeglar solhärskarens viljeaspekt, emotional-

världen medvetenhetsaspekten och fysiska världen materierespekten. Viljan eller ändamålet med manifestationen framträder i mentalvärlden, manifestationen kan sedan börja materialiseras genom begäret i emotionalvärlden och tar slutlig form i fysiska världen. Denna form är ett särskilt väsen, som likväl erhåller livsenergi från sin ursprungliga källa, solhärskaren. Allt detta möjliggöres av devaerna, som i alla dessa världar bygger de nödvändiga formerna och tillhandahåller de nödvändiga energierna.

³Tre fakta beträffande solsystemvärldarnas (43–49) devaer är särskilt viktiga att beakta.

⁴*Första faktum.* De är den lägsta kosmiska världens, den kosmiska fysiska världens devaer. Mental-, emotional- och fysiska världarnas devaer är dessutom den kraft och den materia som utgör solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje. När människan arbetar i dessa tre lägsta världar, är hon därför begränsad till de devaer som inte har någon del i något av solhärskarens medvetenhetshöljen, alltså de devaer som automatiskt, undermedvetet bygger solhärskarens kosmiska organism, liksom de devaer som bygger människans organism arbetar automatiskt och omedvetet, när de frambringar cellerna och energiserar kroppsfunktionerna. Däri ligger faran för människan, när hon fuskar med dessa krafter. I sin egen omedvetenhet och upptagenhet med förstajagets världar står hon på många sätt dessa devaer för nära. Hon identifierar sig med dem, och innan hon förvärvat åtminstone kausalmedvetenhet och med full vetenskap upprättat kontakt med tredjetriaden, löper hon risk att blint dragas med av dessa lägre devakrafter, om hon av okunnighet och nyfikenhet gör intrång på deras mark.

⁵Dessutom är det så att hon vid dylika kontakter befattar sig med de devaer som allttjämt vitaliseras av de energier som utmärkte det förra solsystemets evolution. Dessa energier borde för henne tillhöra det förflutna och ha ersatts av högre. De är onda, sedda från en högre synpunkt. Genom att identifiera sig med det som varit och inte längre skall råda riskerar människan att falla tillbaka i självmedvetenhetens utveckling och till slut rent av förlora kausalhöljet. L5 23.6

⁶*Andra faktum.* För devaerna och över huvud taget alla monader i de tre lägsta världarna ligger hoppet i att var och en av världarna 43–49 står under direkt inflytande av kosmiska krafter som utgår från motsvarande världar i de sex högre kosmiska sjuvärldarna, alltså värld 49 står under direkt inflytande av krafter från världarna 42, 35, 28, 21, 14 och 7. Dessa inflytanden är förvisso mycket vaga och ofattbara men gör sig likafullt gällande. Endast inflytanden från de tre lägsta kosmiska sjuvärldarna (29–49) skall härnäst behandlas. KOV 2.12.2, L2 2.9.13

⁷*Kosmiska mentalvärlden* (32–35) manifesterar sig i vår kausal-mentalvärld 47 i tre slags krafter: 1) den kraft som går genom alla andratriaders mentalatom och som frambringar de tre lägsta världarna (47–49); 2) den kraft som vitaliserar alla kausalhöljens fyrdelade centrum; 3) den kraft som vitaliserar alla förstatriaders mentalmolekyl och genom denna fördelas till förstatriadernas emotionalatom och fysiska atom. E 5.11.19, 9.8.4

⁸Dessa krafter rör materierespekten – triadenheter, kausalhöljet – och påverkar därmed direkt de devaer som bygger dessa former av sin egen materia och sålunda fullgör planen. Dessa krafter påverkar materien men enligt solsystemregeringens plan. De härrör från världarna 32–35, kommer alltså från solhärskarens fjärdetriads kosmiska mentalmolekyl (32) och går via det kraftcentrum som bygger solhärskarens kosmiska mentalhölje. 8.1.1

⁹Dessa tre kosmiska mentalkrafter är Agnis kraft i sin första aspekt (LA: viljespekten). Han är den energi som utmärker den kosmiska mentalvärlden, vars nerdimensionering är vår solsystemiska mentalvärld.

¹⁰Krafter från *kosmiska emotionalvärlden* (36–42) går genom vår solsystemiska emotionalvärld (48) och differentieras därunder i två krafter, som manifesteras genom två stora grupper av devaer: 1) De devaer som bygger emotionalvärldens former och utgör centra i evolutionsväsens emotionalhöljen. De utgör därmed det som i solhärskarens kosmiska organism motsvarar nervsystemet. Därför är emotionalvärldens vibrationer betydligt intensivare än fysiska världens. Däri ligger förklaringen till mycket av de störningar som förekommer i såväl

solsystemets som människans evolution. 2) De devaer som är agenter för skördelagens väktare. Dessa väktare, som själva är mycket framskridna devaer, dels bokför och utportionerar skörden, dels riktar krafterna. De härrör från solen Sirius och verkar genom dels kosmiska emotionalvärlden (36–42), dels solsystemiska emotionalvärlden (48).

¹¹Krafter från *kosmiska fysiska världen* (43–49) är solsystemets egna krafter och de från den omgivande rymden. De kan sägas vara kosmisk prana, de fyra högre solsystemvärldarnas energier (43–46), som strömmar genom solhärskarens kosmiska eterhölje och är positiva gentemot de tre lägre energierna, 47–49, genomtränger de tre lägsta världarna och åstadkommer manifestationen i dessa. Av de kosmiska energierna är det de fysiska, som gör sig starkast gällande, och detta är förklaringen till att de fysiska hölkena (organismen och eterhöljet) med sina energier länge har en sådan makt i människans liv. Denna devakraft står oss så nära, och det är därför den kan så effektivt förleda oss. Här ligger människans första strid för full självmedvetenhet och för identifiering med medvetenhetsaspekten och icke med materieaspekten. Människan måste lära sig behärska såväl de fysiska som emotionala och mentala devakrafterna (LA: evolutionsenergi) i sin egen natur, innan hon kan bli en vit magiker och kontakta, styra och arbeta med devaerna enligt planetregeringens planer. Insikten om dessa tre slags devaenergi utgör nyckeln till mysteriet med hennes egna höljescentra. L3 2.12.11f

¹²Häri ligger också hemligheten med att få de fyra högre centren – hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren – att dominera över de tre lägre och få dessa tre lägre inrätade med de fyra högre, så att de blir automatiserade och endast återger de fyra högres vibrationer (toner), såsom de kan återges i lägre materia. I början dominerar de tre lägre centren. De högre centren har samma toner som de lägre men i en högre oktav. Genom de lägres toner finner man de högres. När de högre centren tillräckligt aktiverats, dominerar dessa, varvid de lägre endast tillhandahåller ”basarna” till de högres toner. Motsvarande devaer kontaktas med sina respektive toner. Med sina toner, riktade genom respektive centra, bygger de hölkena.

¹³*Tredje faktum.* De tre lägsta världarnas devaer har sina polära motsatser i de tre högsta världarnas devaer: 49-devaerna har ett dylikt polärt förhållande till 43-devaerna, 48-devaerna till 44-devaerna och 47-devaerna till 45-devaerna. L2 2.36.4

¹⁴Den särskilda, differentierade kraft, de båda polerna uttrycker när de förenas, är vad som frambringar de tre lägsta världarna. LA: Observera trekrafternas arbete i detta.

¹⁵Det skall noga noteras att värld 46 går utanför detta schema. Värld 46 är den värld, där de heliga planeterna fungerar och där individen till sist skall kunna fungera ohindrad av sina lägre hölken inräknat även kausalhöljet. Värld 46 är framför allt livskraftens värld. Den är den värld, där grupper tillhörande människoevolutionen (LA: AAB skriver felaktigt ”människan”) först förstår och kan samarbeta med devaerna, den värld där de två solsystemens evolutionsprocesser förenas, den värld, varifrån alla planetariska avatarer utgår, där planetväsendet genomgår sin första initiation.

8.5 Devaerna och världarna

¹När devamateria och -energi omtalas, är det alltid fråga om evolutionsmateria och -energi, aldrig involutionsmateria och -energi (elementaler). De större byggarna är agenter för kosmisk kraft, medan de mindre byggarna särskilt är agenter ”för sol- och månkraft”. Solkraft betyder de olika differentieringar av den trefaldiga kosmiska kraften som erhålls, när denna manifesteras inom solsystemet. (LAs kommentar: här menas med ”solkraft” alla evolutionskrafter i världarna 43–47:3, medan ”månkraft” avser evolutionskrafter i världarna 47:4–49:7.)

²Nyckeln till förståelsen är alltid motsvarigheternas lag. DVS 2.58.2

³Den grundläggande differentieringen i solsystemet är:

Agni – tredjetriaden – viljeaspekten – värld 32 – värld 43

Sūrya (Vishnu) – andratriaden – medvetenhetsaspekten – värld 36 – värld 46

Brahmā – förstatriaden – materieaspekten – värld 43 – värld 49

⁴Dessa tre aspekter är de tre väsenden som ingår i solsystemväsendets treenighet. (LA: 32, 36 och 43 utgör solhärskarens fjärdetriad.) Ettvart manifesterar sig genom sju andra väsen: Agni genom en sjufald, Sūrya (Vishnu) genom en sjufald och Brahmā genom en sjufald. Agnis sjufald utgör den dynamiska vilja som ligger bakom all manifestation i solsystemet. Dessa sju väsen utgör i kosmiska mentalvärlden ädelstenen i solhärskarens kosmiska lotus. Sūryas sjufald är de sju planetväsendena. Med tiden blir dessa sju nio – de tre större, varvid den tredje manifesteras som sju – och alltså de nio kronbladen i solhärskarens kosmiska kausalcentrum. Brahmās sjufald är de sju devahärskarna och i själva verket de sju spiralerna i solhärskarens kosmiska fysiska triadatom (43).

⁵Andra benämningar är: för Agnis sjufald ”de sju andarna inför tronen”, för Sūryas sjufald ”de sju himmelska människorna” eller ”de sju strålarna”, för Brahmās sjufald ”de sju devahärskarna”. De sju andarna är totaliteten av solhärskarens manifesterade vilja, de sju strålarna totaliteten av hans manifesterade medvetenhet och de sju devahärskarna totaliteten av hans manifesterade materieenergi. LAs kommentar: Devahärskare kallas även ”deva-*rajaer*”.

⁶”De sju andarna” har sin igångsättande impuls i världarna 32–35, i ädelstenen i solhärskarens kosmiska lotus, och i kosmiska superessentialvärlden 15–21. De sju planetväsendena mottar kraft från kosmiska emotionalvärlden (36–42), från solhärskarens kosmiska nio-bladiga lotus och från kosmiska essentialvärlden (22–28, de sju rishierna i Karlavagnen). De sju devahärskarna (”fohats sju söner”) har sin livskraft från kosmiska fysiska världen (43–49), från solhärskarens fjärdetriad (32, 36, 43) i hans kosmiska kausalhölje och från kosmiska kausalvärlden (29–31). Bakom dem alla står den monad som är solhärskaren.

⁷Envar av dessa sju manifesterar sig genom sju ringare representanter, så att det uppstår 49 manuer, 49 underordnade centra i solsystemet och 49 underordnade devahärskare för atom- och molekylarslagen.

⁸Härnäst skall endast de devaer avhandlas som bygger formerna i de tre lägsta världarna (47–49). Dessa former vitaliseras och används av övermänniskliga intelligenser genom sin kunskap om solsystem- och planetregeringarnas planer och avsikter och genom sin egen medvetenhets förmåga.

⁹Vad människan i de tre världarna (47–49) är sysselsatt med är att dels bygga sina egna höljen att uttrycka sig med, dels bygga tankeformer av mentalmateria, vilka hon vitaliserar med begär och håller inom sin aura, varmed hon bygger sitt eget lilla system.

¹⁰Såväl människan som planetväsendet arbetar i devamateria. Båda samarbetar med devaer. Båda manifesterar vilja, psykisk kvalitet och intelligent aktivitet, medan de fullgör sitt arbete, men det föreligger icke endast en gradskillnad utan även en skillnad i medvetenhet. Människan arbetar vanligen omedvetet. Planethärskarna i kosmiska världar arbetar mestadels medvetet.

¹¹De tre lägsta världarnas byggande devaer kallas agnichaitaner (49), agnisuryaner (48) och agnishvattaer (47). De befattar sig främst med evolutionen av solhärskarens kosmiska grovfysiska kropp (47–49), med solhärskarens magnetiska utstrålning genom denna kropp och med utstrålningarna från den planethärskare som manifesterar sig genom vårt 49-klot. Vidare ägnar de sig åt medvetenhetsutvecklingen i de tre lägsta världarna. Agnishvattaerna ägnar sig i synnerhet åt människomonadernas kausalisering och därefter kausalhöljets utveckling hos människorna.

¹²Agnichaitanernas härskare är Kshiti, agnisuryanernas är Varuna och agnishvattaernas är Agni.

¹³*Agnichaitanerna* bygger fysiska världen och planeten Jorden i fysisk materia. Symboliskt motsvarar de blodomloppet.

¹⁴*Agnisuryanerna* bygger emotionalvärlden. Symboliskt motsvarar de perifera nervsystemet. Det finns en klar analogi mellan de två system som i sin samverkan håller

organismen vid liv och i rörelse och dessa två stora grupper av devaer, den eteriska och emotionala. Dessa devaer har mycket att göra med kommunikationslederna i det fysiska solsystemet, de fysiska planeterna, den fysiska människan, och är därför mäktiga faktorer i den slutliga vitaliseringen av människans eteriska centra. En planethärskares kosmiska eteriska centra ligger i värld 46. Värld 48 är nära förbunden med värld 46, och när vår planethärskares etercentra når full aktivitet, överföres kraften till människan genom de emotionala motsvarigheterna till 49:4, där människan har sina etercentra.

¹⁵Agnishvattaerna är byggarna i kausal-mentalvärlden. Från mänsklig synpunkt är de de viktigaste, eftersom de bygger medvetenhetskroppen (LA: observera denna benämning på kausalhöljet!). Fysiologiskt sett föreligger en analogi med hjärnan, centrala nervsystemet.

8.6 Agnichaitanerna

¹Agnichaitanerna, fysiska världens devaer, är indelade dels i två grupper, avseende 49:1-4 och 49:5-7, dels i 49 grupper, dels enligt andra grunder, varom mera strax.

²Först och främst kommer Kshiti, devaherren för fysiska världen. Sedan indelas agnichaitanerna i tre grupper enligt sitt arbete med: A) fysiska materiens energi, elektriciteten; B) byggandet av former genom förenandet av positiv och negativ materia; C) materiens inre värme, som när och möjliggör fortplantning, modersaspekten.

³De tre grupperna fungerar: A) i 49:1 och är de fysiska atomerna. B) i 49:2-4 och är dessa molekylarslag, bärarna av prana. C) i 49:5-7, den för mänskligheten synliga fysiska materien.

⁴En tydlig åtskillnad måste göras mellan centren och övriga höljet hos sol- eller planethärskaren. Centren sammanhänger med medvetenheten och består av självmedvetna monader. (LA: Det är kollektivet av dessa självmedvetna monader – åtminstone 46-jag – som utgör solväsendet eller planetväsendet. Med andra ord är sol- eller planetväsendet detsamma som sol- eller planethärskares totalitet av centra. Man måste därför göra en tydlig åtskillnad också mellan sol- eller planetväsendet å ena sidan och sol- eller planethärskaren å den andra. Detta gör emellertid icke CF utan kallar båda för "sollogos" eller "planetlogos".) Övriga höljet består av devamateria. De båda utgör emellertid en enhet. Devamonaderna är alltså betydligt fler än människomonaderna. Devamaterien är också kvinnlig och negativ, den mänskliga evolutionen manlig och positiv. Genom centrans positiva aktivitet påverkas, byggs och energiseras den negativa devamaterien. Detta gäller om solhärskaren, planethärskarna, solväsendet, planetväsendena och människan. 8.8.10, 8.11.5

⁵Tre slags kraft uttrycks därför genom dessa devaer: 49:1 härrör från Agni; 49:2-4 härrör från Sūrya eller Vishnu, är prana och kommer från den fysiska solen; 49:5-7.

8.7 Agnichaitaner av Grupp C

¹Det är dessa devaer, som exoteriska vetenskapen är i färd med att upptäcka. Det återstår dock för den att inse att allt är levande, den hylozoiska grundprincipen. Denna insikt erhålls, när magins vetenskap åter kommer till heders och lagarna för tillvaron bättre förstås. Magi handlar om att ett större levande väsen styr ringare levande väsen. Vetenskapen måste först arbeta direkt med medvetenheten i materien, vilket inte kommer att ske, förrän man medgivit existensen av etermaterien såsom esoterikern förstår denna. När man insett att allt grovfysiskt har sin eteriska motsvarighet och att det eteriska är viktigare än det grovfysiska, kommer vetenskapsmannen och esoterikern att förenas i en och samma person.

²"Det grovfysiska är ingen princip." (H.P.B.) Detta betyder att människans fysiska medvetenhet skall överföras från det grovfysiska till det eteriska och centreras där och, vad gäller de blivande andrajagen, att medvetenheten skall överföras från det kosmiska grovfysiska (47–49) till det kosmiska eteriska (43–46). Annorlunda uttryckt: det lägsta, som man skall befatta sig med, är i det ena fallet det solsystemiska eteriska (49:1-4), i det andra fallet det kosmiska eteriska (43–46).

³De tre lägsta materielagen (49:5-7 respektive 47–49) och deras vibrationer är resultatet av reflexverkan, synkron vibration, som är inneboende i negativ materia, som är en återstod från det äldre solsystemet, vibrationer som gradvis undanträngs av högre.

⁴De tre lägsta materierna utgör i esoterisk mening ”döds kroppen”. Därmed inses varför dessa devaer är mycket destruktiva vad människan anbelangar, ty de är bärare av de slutgiltiga och därför mäktiga vibrationerna från det föregående solsystemet, den grovfysiska materiens medvetenhetsaktivitets vibrationer. Människan är exempelvis ”i elementens våld”. Människans organism kan bli bränd av fysisk eld. Framtidens brandbekämpning kommer att inrikta sig på att styra och tämja agnichaitanerna och inte att använda vatten eller andra grovfysiska ämnen.

⁵Denna tredje grupp av devaer är mycket bestämt förbunden med och styres av planetregeringens första departement. Stora devaer lydande under detta departement igångsätter vulkanisk och liknande aktivitet, när kontinenter skall sänkas eller höjas och världen sålunda skall renas med eld. Inom sin egen avdelning bygger agnichaitanerna minerala livsformer med eld, de är de lägre regionernas alkemister. Genom kontakt med dem och kunskap om de ”ord”, med vilka de styres, kommer framtidens alkemister att arbeta med mineralerna och med de i alla minerala former inneboende monaderna.

⁶Hemligheten om hur oädla metaller förvandlas till guld kommer att avslöjas, när förhållandena i världen inte längre är sådana att guldmynstfoten gäller och att alltså obegränsad guldframställning inte längre skulle medföra katastrof, vidare när vetenskapsmännen arbetar med medvetenhetsaspekten och inte uteslutande med materielaspekten.

⁷Lägsta gruppen av agnichaitaner sköter också elden i Jordens inre, så att planeten är beboelig. De underhåller den centrala, grundläggande eld som när och värmer de grovfysiska formerna hos alla fyra naturrikerna, alltså idémentalitet (35), som hos människan finns i bascentret.

⁸Det är inte tillrådligt att säga mera om den lägsta gruppen av agnichaitaner. Att så mycket mindre sägs om materielaspekten än om medvetenhetsaspekten och om manifestationens hylozoiska karaktär, beror på att den exoteriska vetenskapen själv sakta men stadigt på egen hand utforskar de elektriska fenomenens natur. Att detta utforskande sker sakta ger trygghet. Det vore varken vist eller rätt, om dessa krafter verkliga natur nu bleve fullständigt känd. Därför lämnas inte heller här mer än några allmänna fakta. När mänskligheten väl aktiverat sin potentiella högre medvetenhet och inte längre är centrad i den lägre och kraft från högre världar lättare kan göra sig gällande i det lägre, kan fakta om dessa byggande devaer, deras arbete och om de lagar som styr detta få bli mer kända. Om en dylik kunskap nu bleve spridd, skulle det medföra två oönskade resultat. Dels skulle det ställa mänskligheten under vissa devaers herravälde, vilkas natur motsvarar organismens. Därav skulle följa organismens förstörelse eller förlamning och massvansinne. Dels skulle det ge makt åt svarta logen liksom åt ett icke så litet antal omedvetna magiker, som skulle använda den för själviska, onda och materiella ändamål. Agnichaitanerna av tredje gruppen utgör ännu så länge en fara för mänskligheten. Planethierarkin styr dem genom sitt första departement och då endast i stor skala, då dessa devaer är samlade i grupp under sina egna ledare, vissa devaer med 44-jagstatus.

⁹Planethierarkin sysslar främst med att utveckla självmedvetenheten hos människan och med att ändamålsenligt samarbeta med naturens byggande krafter. Dess huvudsakliga arbete har till syfte att vitalisera och aktivera centren hos vårt planetväsen och hos mänskliga individer. E 5.6

¹⁰Planethierarkin är ett stort kraftcentrum, de trefaldigt samordnade hjärt-, huvud- och strupcentren. Parallellt med dess verksamheter att aktivera medvetenheten främst i djur- och människorikerna arbetar en stor devahierarki med att utveckla de delar av planethierarkens höljen som inte ingår i de aktiva centren. Planethierarkin ägnar sig åt att utveckla planetens och människans niofaldiga centrum, det planetariska centret genom reflexverkan mellan det

kosmiska fysiska och det kosmiska mentala, medan den stora devahierarkin ägnar sig åt triaderna, triadenheternas spiraler och kausalhöljet.

8.8 Molekylära eternas devaer

¹Molekylära eternas devaer kallas ibland ”skuggornas devaer”. De har företrädesvis fyra uppgifter. Deras första uppgift är att bygga de levande varelsernas eterhöljen. Deras andra uppgift är att överföra prana. Deras tredje uppgift är att bygga broar från mineral- till växtriket, så att mineralmonader kan transmigrera till växtriket. Motsvarande brobyggande devaer, som underlättar för monaderna att övergå till närmast högre rike, finns i alla högre världar.

²För det fjärde utför dessa ”skuggornas devaer” en mängd uppgifter i fysiska etervärlden och fysiska etermaterien, uppgifter som här endast delvis kan uppräknas. Motsvarande uppgifter har devaer i de allt högre världarna i dessas materieslag. Härnäst beskrivs fem klasser av dylika devaer.

³Klass 1 är devaer, som är särskilda agenter vid utövande av magi. De är särskilt mottagliga för de sju departementsenergiernas byggande vibrationer.

⁴Klass 2 manifesterar sig som fysiska världens elektricitet. De kommer alltmer under människans herravälde.

⁵Klass 3 utgör hälsoauran hos växt-, djur- och människorikena såväl individuellt som kollektivt. Genom intresse för läkekonsten kommer människan i kontakt med dem och börjar lära känna dem. Ett av mänsklighetens stora misstag är att använda läkemedel hämtade från mineralriket. Det har medfört att devamaterier blandats såsom aldrig avsetts. Människans felaktiga sätt att förhålla sig till de lägre rikena och i synnerhet till djur- och mineralrikena har medfört svårigheter för devaevolutionen. Bruket av animala livsmedel och, i mindre omfattning, av minerala läkemedel har medfört blandning av devamaterier och av vibrationer, som inte harmonierar med varandra. Med växtriket förhåller det sig härvidlag annorlunda, och en del av dess skörd har bestått i att utgöra föda för människan. Detta ingår även naturenligt i växtmonadernas transmigrering till djurriket. Växtmonadernas transmigrering sker nödvändigtvis i fysiska etervärlden. Därför är växterna lämpliga som föda. Djurmonadernas transmigrering sker i emotional- och mentalvärldarna. Därför är djuren olämpliga som föda. Detta argument för vegetarisk kost är värt att beakta. KOV 1.33.6

⁶Klass 4 utgör eterhöljets centra hos människan. De innehar denna ställning av skörde-mässiga orsaker och är i många avseenden bland de högst utvecklade av ”skuggornas devaer”. De utmärks av sin förmåga att gensvara på bestämda vibrationsserier, som utgår från olika planeter, och genom sitt väsen möjliggör de för människan att reagera på departements-energiernas stimulans. Varje centrum påverkas av ett visst departement och en viss planet. I denna omständighet ligger människans förmåga att genom sina centra komma i kontakt med alla departementens energier.

⁷Klass 5 är de devaer som utgör bascentret, det centrum som förmedlar idémentalitet. Dessa devaer är särskilt aktiva och dominanta under denna fjärde eon. Bascentret uppvisar mycket tydligt två poler, däri att kronbladen är negativa och den energi som vitaliserar dem positiv. Bascentret finns i någon form i alla naturrikena. På bascentret beror 1) den fysiska medvetenheten, 2) det fysiska livets kontinuitet, 3) släktets fortplantning. Hos människan är centret fyrbladigt, ett förhållande som är en evolutionsprodukt. I mineralriket har centret endast ett kronblad, i växtriket två, i djurriket tre. Varje initiation, som planethärskares genomgår, medför att ett sådant kronblad utvecklas i etermaterien, så att när människan kausaliserade alla fyra var bildade och aktiva och planethärskares självmedvetna verksamhet fördes ända ner i fysiska världen. Det var detta som skedde vid hans stora initiation, som skedde i fjärde eonen i vår klotperiod och i tredje rotrasen.

⁸När vart och ett av kronbladen i eterhöljets centra börjar vibrera eller en inrätning sker i devamaterien, sker en motsvarande aktivering i planethärskares och solhärskares kosmiska

eterhölje i värld 46. Vissa motsvarigheter mellan kronbladen i människors kausalhöljen och dem i solhärskarens och planethärskarens kosmiska kausalhöljen i världarna 29–31 blir uppenbara. Bland andra följande väsen har bascentret såsom bärare av idémentalitet, när de fungerar i fysiskt hölje: 1) solhärskaren, 2) planethärskarna, 3) de väsen som sammanfattar medvetenheten i något naturrike och manifesterar sig genom detta liksom människan manifesterar sig genom sina höljen, 4) sjuklotshärskarna, 5) klothärskarna, 6) människan, 7) djuren.

⁹Också solsystemet har sitt bascentrum, nämligen det 49-klot som särskilt är bärare av idémentaliteten från värld 35. Detta 49-klot, vars namn icke får röjas, styres huvudsakligen av devaer. De två grupperna av devaer möts där och fullgör sin uppgift att ge liv åt solhärskarens kosmiska grovfysiska kropp, liksom idémentaliteten på människans nuvarande utvecklingsstadium ger liv åt hennes organism. När det tredje större 49-klotet senare upptar evolutionsmonaderna från de fyra lägre 49-kloten, dras idémentaliteten tillbaka och överföres i förvandlat skick till solhärskarens strupcentrum.

¹⁰I varje 49-klot är det ett av sjukloten, vilket på motsvarande sätt fullgör bascentrets funktion i planetväsendets evolution. Likaledes kan detsamma sägas om ett av kloten i en kedja. I denna fjärde eon har bascentret alltså en ledande roll i att stimulera planetväsendets lägre fyrfald (47–49). Häri ligger förklaringen till de svåra förhållandena i vårt sjuklot under denna eon. Den planetariska idémentaliteten är nu vid höjden av sin aktivitet i att stimulera planethärskarens kosmiska grovfysiska kropp, våra världar 47–49, och de fyra kronbladen i det planetariska bascentret når full aktivitet i denna eon. Det måste ihågkommas att planetväsendet är summan av alla manifesterade centra och alltså av all idémentalitet som ingår i dessa. Häri ligger planetens såväl besvär som hopp. Vår planethärskares bascentrum, som ligger i värld 46, stimulerar för närvarande våra världar 47–49. Det är denna riktning det nu ger kraften, och inte förrän i nästa eon, när 60 procent av mänskligheten är i färd med att utveckla 46-höljet, kommer detta centrum att ha nått jämvikt och därmed rikta kraften högre. 8.6.4, 8.11.5

¹¹Detta förklarar mycket. En ytterligare förklaring av det beklagliga tillståndet i världen, i synnerhet vad angår det sexuella, ligger i att de människomonader, som bidrar med energi till detta centrum, på detta stadium ofta har ett eterhölje som är övervitaliserat, då den fysiska höljesvitaliteten för dem erbjuder det minsta motståndet. Annorlunda uttryckt: den devamateria och -energi, som utgör centret och likaså är dess aktivitet, är alltför dominant, och den kraft, den förvärvade i det föregående solsystemet, har ännu inte förvandlats till högre energi (LA: åtminstone 45-energi). L2 2.12.7f

¹²De här behandlade devaerna arbetar med materieaspekten och dess energi. Motsvarande tre grupper återfinns i alla solsystemvärldarna, och alla är mottagare av energi. Det finns även en analogi mellan dessa tre grupper av solsystemiska fysiska världens (49) devaer och kosmiska fysiska världens (43–49) motsvarande devaer, nämligen: Grupp A utgörande devaerna i värld 43, grupp B utgörande devaerna i världarna 44–46 och 47:1-3 och grupp C utgörande devaerna i världarna 47:4-7, 48 och 49.

¹³Ytterligare om fysiska världens devaer av grupp B kan sägas att dessa devaer, i synnerhet den fjärde eterns (49:4) devaer, är så nära förbundna med människan att ett av de omedelbart förestående skeendena är att individen vaknar till insikt om deras existens och därefter gradvis lär sig behärska dem. Detta behärskande kommer som resultat av flera skeenden och blir fullständigt först när människan kan fungera i sitt 46-hölje i värld 46. Planethierarkin söker för närvarande bromsa en dylik insikt hos massan av mänskligheten, då detta uppvaknande för etervärldens faktum förutsätter många anpassningar och i början kan medföra mycket som synes ont. Det fysiska ögat utvecklas lagenligt, och med tiden får hela mänskligheten den dubbla fokus som möjliggör att se både grovfysiska och eteriska former. Människans nuvarande oförmåga att se eteriskt beror huvudsakligen på att hon saknar pranisk vitalitet. Denna brist på vitalitet har i sin tur vållats av felaktig livsföring och missbruk av föda. Den nuvarande allmänna trenden mot riktigare och renare livsföring, återgång till enklare och

hälsosammare liv, friluftsliv, utbad, njutande av frisk luft och solljus och ökande vilja att leva vegetariskt kommer oundvikligen att medföra att pranaflöden upptas lättare. Detta kommer att medföra vissa förbättringar i de grovfysiska kroppsorganen liksom i eterhöljets vitalitet.

8.9 Atometerns devaer

¹Atometerns devaer är viktigast av fysiska världens devaer, ty de är den intelligens som ger liv åt alla den fysiska världens former. De är inte självmedvetna men har medvetenhet i esoterisk mening.

²Var och en av de sju atomvärldarna i solsystemet är nära förbunden med de sex andra, och tillsammans utgör de en enhet, den kosmiska fysiska världen (43–49). Molekylarslagen är helt och hållet underordnade sitt atomslag, har utgått ur det och skall en gång återgå till det. (I den gamla teosofiska terminologin talade man om att de sex lägre principerna var helt underordnade den sjunde principen.) Därför är devaerna av grupp A den samlade skaparkraften i fysiska världen. Samtidigt måste dock ihågkommas att den yttersta skapande viljan i varje 49-klot är planethärskaren.

³Den väsentliga skillnaden mellan 49-kloten framträder i de olika devatyper, genom vilka de fungerar och av vilkas materia de är byggda. Liksom varje människa har höljen, som liknar andra människors men likväl är unika och präglade av den individens egenart, så bygger varje planethärskare höljen av devamateria, vilka liknar de sex andra planethärskarnas höljen men likväl är präglade av egenarten. Denna egenart beror även på den typ av devamateria planethärskaren utvalt att låta ingå i höljena. Härav inses vilken betydelse devaerna av grupp A har, då de i egenskap av atomslagets devaer är de ledande, de som bestämmer över molekylarslagens devaer.

⁴Härav framgår också varför kunskapen om dessa fysiska devaer måste i allt väsentligt förbli esoterisk. Om framskridna människor kunde kontakta atometerns devaer och igenkänna dem, skulle deras studium av dem avslöja vår planethärskares och vårt 49-klots utmärkande natur, färg och ton. För denna kunskap är släktet inte moget. Genom studium av affinitetens lag skulle denna kunskap även ge upplysning om vilka av de inkarnerade människomonaderna som tillhör samma departement som 49-klotet självt, en mycket farlig kunskap. Därför är kunskapen om dessa devaer av grupp A esoterisk och förbehållen 45-jagen. Tillåtna är därför blott några få antydningar om människans förbundenhet med dessa devaer.

⁵Människans förbundenhet med dessa devaer består främst däri att förstatriadens fysiska atom är en dylik deva.

⁶Atomvärldarnas devaer inom 49-klotet samarbetar nära 1) med varandra; 2) med de sju grupper som utgör atommaterien i det 49-klot som är motpolen till vårt; 3) med motsvarande sju grupper i det 49-klot som tillsammans med vårt och motpolens 49-klot bildar en solsystemisk triangel; 4) i ringare mån med motsvarande grupper i alla de övriga 49-kloten; 5) med det 49-klot som motsvarar viljeaspekten eller värld 43; 6) med de devaer som utgör höljet för den solhärskare i Karlavagnen som är urtypen för vår planethärskare; 7) med de devaer som utgör höljet till den av de sju Plejadhärskarna som har ett särskilt nära samband med vår planethärskare.

⁷Vi har alltså ett intressant kosmiskt växelspel mellan 1) en av de sju solhärskarna i Karlavagnen, 2) en av de sju solhärskarna i Plejaderna, 3) vår planethärskare. Detta växelspel är trefaldigt och innebär för vårt vidkommande för närvarande att livskraft överföres genom atommaterien i 43–49, cirkulerande i devamaterien. Detta påverkar vissa typer av människor mer än andra, beroende på vilka departement de tillhör, vilket visar sig i vitalisering av triadenheternas spiraler och av höljescentren.

8.10 Emotionalvärldens devaer

¹Vi skall studera emotionaldevaernas förhållande till 1) de olika väsen som besjälade de olika naturrikerna, såsom djurriket, människariket, liksom högre väsen och högst planethärskaren själv; 2) människan själv; 3) emotionalvärlden såsom helhet betraktad.

²Dessa devaer kan betraktas 1) såsom emotionalvärldens materia i sina sju slag, atomslaget och de sex molekylarslagen; 2) såsom det flytande aggregationstillståndet i den kosmiska fysiska materien; 3) såsom höljet för devaherren Varuna; 4) såsom de liv som besjälade emotionalvärldens involutionsmateria och den vitalitet som aktiverar begärselementalerna. Så lunda betraktade är dessa devaer emotionalvärldens motsvarigheter till ”skuggornas devaer”, ty människornas emotionalhöljen består av 48:2-4-materia. Detta är något som förtjänar ett ingående studium. Särskilt betydelsefull är den analogi som förefinns mellan hur eterhöljets prana av molekylarslagen 49:2-4 vitaliserar organismen och motsvarande process för emotionalhöljets vitalisering: 48:2-4 vitaliserar 48:5-7; 5) från fysiska världens synpunkt såsom helheten av den materieaktivitet som frambringar den fysiska världen, ty alla fysiska former är frukten av något större eller mindre väsens begär.

³Människans världar (47–49) förses med energi enligt följande:

⁴Grovfysiska världen (49:5-7) förses med energi via planetens eterhölje (49:1-4), kausal-mentalvärlden (47), superessentialvärlden (45) och manifestalvärlden (43). Dessutom kommer genom solhärskarens kosmiska fysiska triadatom (43) energi från de kosmiska världarna.

⁵Emotionalvärlden (48) förses med energi via essentialvärlden (46), submanifestalvärlden (44) och kosmiska emotionalvärlden (36–42).

⁶Kausal-mentalvärlden energiseras via superessentialvärlden (45), manifestalvärlden (43) och kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35).

⁷Dessa människans världar kan betraktas såsom manifesterande två slag av kraft: 1) en kraft som tenderar till differentiering, såsom i kausal-mentalvärlden (den potentiella separationens värld) och fysiska världen (den aktuella separationens värld); 2) en kraft som tenderar till enhet, såsom i emotionalvärlden och essentialvärlden. Det måste ihågkommas att vi betraktar kraften såsom den genomströmmar eller genomtränger involutionsmaterien. En antydning om sakernas verkliga tillstånd ligger i upplysningen om att människans emotionalhölje för närvarande är positivt till fysiska världen, negativt till mentalvärlden och positivt till essentialvärlden. Efter hand som evolutionen framskrider, bör emotionalhöljet bli positivt till mentalvärlden och alltså opåverkligt för tankeströmmar och mentalvärldens separativa processer men negativt till essentialvärlden och alltså mottagligt för dennas krafter. När emotionalhöljet nått jämvikt och dess krafter så lunda blivit jämnt balanserade, bör den bli enbart förmedlare av energi från essentialvärlden, fjärde kosmiska etern, via fjärde solsystemiska etern (49:4) till organismen. 8.11.6

⁸Emotionalvärlden är inte delad i två världar såsom kausal-mentalvärlden och fysiska världen är. Värld 47 är delad i kausalvärlden och mentalvärlden, och värld 49 i eternvärlden och grovfysiska världen. Det finns därför en motsvarighet mellan 47 och 49. Denna uppdelning beror på det stadium i medvetenhetsutveckling de devaherrar uppnått som besjälade dessa båda världar och uttrycker sig genom dem, liksom människan uttrycker sig genom sina höljen. Emotionalvärldens devaherre Varuna har uppnått en högre grad av förenhetligande, medveten kontroll över sitt hölje än hans bröder Agni och Kshiti. Han inträder i manifestation i samband med en planethärskare, som är herre över en av de tre större strålarna. De två andra, Agni och Kshiti, är förbundna med härskare över mindre strålar. Den kraft, som strömmar genom den stora devans hölje, emotionalvärlden, är alltså starkare än de krafter som strömmar genom de två andra (47 och 49). Detta förhållande beror i sin tur på att emotionalvärldens devaherre är längre kommen i sin utveckling och på att planetväsendet självt är centrat i sitt kosmiska emotionalhölje (36–42). (LA: AAB skriver enbart Logos, men det är uppenbart att hon menar planetlogos, icke sollogos, och att därmed avses planetväsendet, icke

planethärskaren). Vidare har planetväsendet en särskild koppling till djurrikets härskare, och då människan ännu inte lösgjort sig från eller lärt sig styra sin djuriska natur, hamnar också hon under denna oerhörda krafts inflytande. Orsakerna till att emotionalenergierna yttrar sig på så katastrofalt sätt i mänskligheten ligger delvis i de nämnda förhållandena. Det finns också andra orsaker, som sammanhänger med planetväsendets skörd.

8.11 Emotionaldevaernas uppgifter

¹Med emotionalvärldens devaer är människan vid denna tid särskilt förbunden, eftersom hon är emotionalt centrad och eftersom begär och känsla har en så stor betydelse för hennes utveckling. Medvetenheten expanderar genom kontakt, genom intelligent uppskattning av det som kontaktas och genom insikt om det som kan vinnas genom en bestämd kontakt. Huruvida kontakt nås, beror på vibrationernas ömsesidighet, och därför är begäret (som är sökandet efter det som förnimmes) och känslan (som är speglingen av detta begär) av verklig betydelse. Begäret och känslan låter människan ständigt kontakta devamateria av olika slag, antingen hon inser det eller ej. Också när människan nått ett förhållandevis högt utvecklingsstadium, visar sig hennes nivå i vad slags materia hon kontaktar. Det är först när hon blivit invigd, som hon nalkas och börjar veta något om medvetenhetsaspekten av materien. På grund av detta är emotionalvärldens devaer mycket viktiga i människans världar (47–49).

²Tidigare betraktade vi emotionaldevaerna såsom indelade i fem grupper. Här skall framställningen begränsas till självmedvetna monaders förhållande till denna devamateria. Sådana självmedvetna monader är exempelvis människor och medlemmar av planetariska kollektivväsen i femte och sjätte naturrikena.

³Emotionalvärlden har en mycket viktig uppgift i människans utveckling. Emotionalmaterien med emotionalvibrationerna är en av de styrande faktorerna i de flesta människors liv. För planethärskaren däremot har emotionalmaterien ungefär samma uppgift som vattnet i människans organism. Den är alltså för honom ingen princip.

⁴Emotionalvärlden är människans huvudsakliga slagfält och området för hennes mest intensiva förnimmelse. Esoteriskt sett är mental förnimmelse för henne alltså endast en möjlighet. Emotionalhöljet är sätet för människans häftigaste vibrationer, och dessa vibrationer är en mäktig orsak till hennes verksamheter i fysiska världen. Emotionaldevaerna styr för närvarande i mycket hög grad vad hon gör och säger. Därför är det närmaste målet för hennes utveckling att befria sig från deras kontroll, så att hon, människomonaden, kan bli den bestämmande. Tydligare uttryckt: de elementaler (passiva involutionsväsen) som utgör emotionalhöljet och den deva (aktivt evolutionsväsen), som behärskar dessa, är knuten till en mänsklig individ och har skänkt honom ett sammanhållet och aktivt emotionalhölje, är alltså de som praktiskt taget styr majoriteten människor. Människan gör vanligen vad hennes begär, känslor och drifter inger henne. Om devan är högt utvecklad (som hos högt utvecklade människor), blir begärens och känslornas av en högre kvalitet och exoteriskt sett ”goda”. Likväl måste människan frigöra sig från beroendet av devan och elementalerna. Om devan är ringa utvecklad, uppvisar människan primitiva och lastbara drifter och begär.

⁵Av detta framgår varför devaevolutionen sägs vara en evolution parallell med den mänskliga. I förstatriadens tre världar (47:4–49:7) är de båda parallella och får inte vara medvetet en. I andratriadens tre världar (45:4–47:3) uppfattas de såsom en enhet, bildande den gudomliga hermafroditen eller den himmelska människan, varvid de självmedvetna monaderna tillhörande människoevolutionen står för departementen 1–3 och de likaledes självmedvetna devamonaderna för departementen 4–7. Tillsammans utgör de två evolutionerna planet-härskarens manifestationshölje, dettas centra och materia. Detta kan människan inte fullt ut förstå, förrän hon själv blivit andrajag. 8.6.4, 8.8.10

⁶Människans emotionalhölje förtjänar ett ingående studium med tanke på sambandet mellan emotionalvärlden (48), som fungerar såsom en enhet, och essentialvärlden (46), som uppvisar

en medveten harmoni. Genom emotionalvärlden såsom förmedlare får människan kontakt med essentialvärlden, och harmonisk aktivitet i fysiska världen blir resultatet.

⁷I samband med detta studium av förhållandet mellan 48 och 46 skall följande förhållanden noga studeras: 1) den fysiska solens förhållande till prana och eterhöljet; 2) den emotionala solens samband med emotionalvärlden och med det lägre mentala, det emotionalt mentala (47:6,7); 3) den superessentiala (45) solens samband med människans tredjetriad; 4) den essentiala (46) solens förhållande till mental- och kausalhöljerna, varigenom den frambringar kausalhöljet. Den kraft, som strömmar från 46-solen, går genom en triangel, som bildas av solen, Venus' 49-klot och Jordens 49-klot.

⁸Det finns en serie kosmiska trianglar, som utgår från den centrala solen i vår grupp av solsystem. Denna serie omfattar Plejaderna. Dessa trianglar kommer inte att upptäckas och erkännas av vetenskapen, förrän vetenskapsmännen insett att det finns ett tredje slags elektricitet, som alltid balanserar och utjämnar mellan positivt och negativt.

⁹Planethierarkin har givit denna information för att dels något visa beskaffenheten och omfattningen av de krafter som strömmar genom vårt solsystem, dels visa det nära samband mänskligheten har med devaevolutionen, dels betona att allt som sker gör det genom trekrafter. E 3.22

¹⁰Att här endast de tre lägsta världarnas (47–49) devagrupper behandlas, beror på att det är med dessa devaer, som människor växelverkar i sin utveckling. I dessa tre världar är människo- och devaevolutionerna åtskilda, medan de i de högre världarna (43–46) är förenade. De fyra högre världarna är planetväsendets världar, där det som utvecklats i de tre lägsta världarna syntetiseras. Människan är den fulländande evolutionen i de tre lägsta världarna, liksom planetväsendet är det i de fyra högre.

¹¹Människan ådagalägger gudomens aspekter, devan gudomens attribut. Människan utvecklar inre syn och måste lära sig se, devan utvecklar inre hörsel och måste lära sig höra. Båda evolutionerna är alltjämt ofullkomliga, och ofullkomliga världar är resultatet därav. Människan utvecklas genom kontakt och erfarenhet, hon expanderar. Devan utvecklas genom att minska kontakten, han utvecklas genom begränsning. Människan strävar efter självkontroll. Devan måste utvecklas genom att kontrolleras. Människan är inneboende kärlek, den kraft som alstrar sammanhållning. Devan är inneboende intelligens, den kraft som alstrar aktivitet. Den tredje kraften, viljekraften, som åstadkommer elektricitetens jämvikt, måste verka på och genom båda evolutionerna men yttrar sig i människoevolutionen såsom självmedvetenhet och i devaevolutionen såsom byggande vibration.

¹²I planetväsendet blandas dessa två evolutioner, två sidor av gudomen, och under solsystemmanifestationens lopp blir de ofullkomliga gudarna fullkomliga.

¹³Fysiska världens devaer kallas även devaerna av sjunde ordningen. Devaerna av sjunde ordningen är särskilt förbundna med och avspeglar devaerna av första ordningen i värld 43. Devaerna av sjunde ordningen står indirekt under sjunde strålens inflytande, och sjunde strålens planethärsverkare har ett nära samarbete med fysiska världens devaer. Eftersom devaernas evolutionsmål är den inre hörseln, är det uppenbart varför mantraer och toner är metoden för att kontakta dem. Det är med devaerna av sjunde ordningen, som vänsterhandsvägens arbetare befattar sig, verkande genom vampyrism och devitalisering av sina offer. De angriper sina fienders eterhölje, påverkar devamaterien med ljud och når sålunda de resultat de eftersträvar. Vitmagikern arbetar inte i fysiska världen med fysisk materia. Han arbetar genom devaer av sjätte ordningen och genom begär och känslomotiv.

¹⁴Devaerna av sjätte ordningen är emotionalvärldens devaer. De är devaer, som har mest att göra med de krafter som framkallar de yttringar vi kallar kärlek, sexualitet, drifter och känslomotiv, vilket allt senare visar sig i fysiska världen såsom verksamhet av något slag. Emotionalvärlden är positiv i förhållande till fysiska världen såsom negativ. De positiva vibrationer, som sätts i gång i emotionalvärlden, ger resultat i fysiska världen. Det är därför

som den vite brodern, om han alls arbetar med devaer, arbetar först med dem i emotionalvärlden (LA: och högre världar) och med den positiva energin.

¹⁵Dessa devaer av sjätte ordningen är som väntat nära förbundna med devaerna av andra ordningen i värld 44 och med hjärtcentret hos den planethärskares, vilkens departement de tillhör. De är förbundna även med devaerna av fjärde ordningen i värld 46. Devaerna av dessa tre ordningar (andra i 44, fjärde i 46 och sjätte i 48) bildar en triangel av elektrisk kraft (LA: en trekraft). 44 är den positiva, 48 den negativa och 46 är den utjämnande eller tredje kraften.

¹⁶Dessa tre ordningar av devaer (44, 46 och 48) är i detta solsystem de mäktigaste, i synnerhet i denna fjärde eon. De påverkar särskilt fjärde naturriket och är grunden till det sökande efter balans, den längtan efter harmoni, förening och enhet som utmärker människan på alla stadier. I sin lägre manifestation yttrar den sig som sexualdriften och i sin högre som längtan efter förening med gud.

¹⁷Dessa devaer av sjätte ordningen kommer under särskilt inflytande av sjätte strålens planethärskares, och deras förbindelse med denne underlättar förverkligandet av ideer i fysiska världen. Också sjätte skapande hierarkin är särskilt förbunden med denna ordning av devaer, och genom detta dubbla inflytande framkallas manifestation i grovfysiska världen, varvid kraft av det ena slaget arbetar genom den eteriska manifestationen och kraft av det andra genom den grovfysiska.

¹⁸Devaerna av sjätte ordningen är en avgörande faktor för genomförandet av mänsklig inkarnation i fysiska världen. I sjätte eonen kommer dessa devaer att göra sig allt mäktigare gällande, men deras energier kommer att mycket gradvis vändas uppåt och inte nedåt till fysiska världen. Därmed sammanhänger begärets förvandling till andlig strävan och längtan, planethärskares befrielse och hans kosmiska fysiska inkarnationscykels slut (LA: efter sjunde eonen, då sjuklotet upplöses). Också hos människan medför omriktandet av begäret att hon upphör att inkarnera i fysiska världen.

¹⁹De tre lägsta devaordningarna – den lägre femte, den sjätte och den sjunde – har ett nära samband med månen. De är byggarna, som arbetar med involutionsmaterien i de tre världarna, bygger den inkarnerande människans mental-, emotional- och eterhöljen. De utgör en gren av månpitarerna, den gren som arbetar i vårt 49-klot. Grupper av dylika pitarer finns i alla 49-klot, där människan befinner sig i inkarnation, men de motsvarande pitarerna i de andra 49-kloten skiljer sig något från våra, eftersom ”mysteriet med månen” sammanhänger med särskilda förhållanden för vårt planetväsen.

²⁰Överallt, där människan är inkarnerad, finns dessa devaer, som bygger hennes höljen, men de skiljer sig åt i fråga om 1) vibrationsfrekvens, 2) utvecklingsstadium, 3) medvetenhet, 4) materieenergi.

²¹För varje eon utvecklas devamaterien och alltså devaevolutionen. Devaerna måste därför studeras enligt tre synpunkter: efter hur långt utvecklingen framskridit i eonen, hur långt planetväsendet i fråga framskridit i sin utveckling, hur långt människariket framskridit.

²²I framtiden kommer planetväsendet att framstå som makrokosmos för människan, medan mikrokosmos, människan, kommer att framstå som makrokosmos för de tre lägsta naturrikerna.

²³Mycket av de katastrofala händelserna i de första misslyckade försöken att förse mänskligheten med inkarnationshöljen måste skyllas dessa devaers makt och kontroll. Här kan man också finna begynnelsen till klyvningen i vänsterhandsvägen och högerhandsvägen och även en av orsakerna till ”Buddhas misslyckande”. Ytterst har detta att göra med ett särskilt förhållande i vår planethärskares kosmiska emotionalhölje. Vår planethärskares räknas inte till de större och sägs vara mer lidelsefull än de tre högre. Han har inte heller lyckats få devamaterien under fullständig kontroll. Devaevolutionen har långt kvar i sin utveckling.

²⁴Emotionalvärlden är olika i de olika 49-kloten. Skillnaden beror nödvändigtvis på att det kosmiska emotionalhöljet hos de olika planethärskarna är i olika grad utvecklat. De grov-

fysiska planeternas tillstånd beror också på dessa kosmiska emotionala förhållanden. LA: Det finns en direkt förbindelse 36–42 > 48 > 49:6. Jorden är en vattenplanet, vilket Mars inte är.

²⁵När planetväsendets psyke blir förstått (en kunskap som erhålls efter initiation), kommer de olika 49-klotens karaktär, exempelvis vad avser vattnets tillstånd, att befinnas sammanhänga med ett särskilt emotionalt tillstånd.

²⁶Allteftersom den invigde erövrar 46-medvetenheten, kommer han intuitivt till insikt om de sju solsystemiska departementens olika karaktärer, deras ”färger”. Dessa karaktärer beror på de olika planetväsendenas psyke, och därmed kan deras kosmiska emotionala natur något studeras av den invigde (LA: direkt förbindelse 46↔36–42). Denna kosmiska emotionala natur har en inverkan på planeternas emotionalvärld och på fysiska världens flytande delar.

²⁷Utifrån förhållandena i de olika fysiska molekylarlagarna i en viss planet kan den invigde dra slutsatser om egenskaper hos de olika världarna i denna planet, exempelvis från 49:6 till 48 till 46 till 44 till 36–42. Användandet av denna metod förutsätter givetvis en omfattande kunskap om devamaterien och en intuitiv insikt om devaernas ordningar och grupper, dessa gruppers och världarnas toner, materiens trefaldiga natur och kunskap om hur man arbetar med den tredje elektriska kraften.

²⁸Emotionaldevaerna är så viktiga, därför att de förkroppsligar kraft, som är en direkt emanation från kosmiska emotionalvärlden och som, när den tre gånger särtagits (1:a visar 46, 2:a 44, 3:e 36–42) visar planetväsendets kosmiska emotionalitet.

²⁹*Sammanfattning*. Här följer en kort uppräknings av de viktigaste grupperna av agni-suryaner.

³⁰*För det första*. Emotionalvärldens devahärskare, som är den centrala, besjälade monaden för emotionalvärlden inom vårt 49-klot. Han är själv en utpost för medvetenheten hos den ännu större deva som besjälade emotionalmaterien i hela solsystemet. Denne är i sin tur en avspjuling av sin prototyp, kosmiska emotionalvärldens (36–42) devahärskare.

³¹*För det andra*. Sju stora devaer, som är den positiva kraften för var och en av de sju världarna 48:1-7, atomvärlden och de sex molekylarvärldarna.

³²*För det tredje*. Olika grupper av devaer, som kan uppräknas såsom följer.

³³1. De devaer som utgör förstatriadernas emotionalatomer. De är indelade i sju grupper enligt tredjetriadens departementstillhörighet.

³⁴2. De devaer som utgör det ”våta” elementet i planethärskares och solhärskares kosmiska grovfysiska hölje. De är otaliga och innefattar allt ifrån dem som besjälade emotionalvärlden och den högsta religiösa hängivenhetens emotionala strömmar till de små vattenandarna.

³⁵3. En grupp devaer, som utgör emotionalhöljet till det väsen som besjälade djurriket. De utgör den totala begärsmanifestationen (i avsaknad av mentalitet), det djuriska begärets pådrivande aspekt.

³⁶4. Vissa emotionaldevaer av tredje ordningen (48:3), vilka utgör himlen för de religiöst troende. En annan grupp av sjunde ordningen (48:7) utgör på motsvarande sätt helvetet för samma slags troende.

³⁷5. De devaer som utgör det emotionala livet i alla tankeformer.

³⁸6. En grupp devaer, som är nära förbunden med sexualitetens uttryck i människoriket i fysiska världen. De utgör driften bakom sexualbegäret. De var särskilt dominanta i fjärde rotrasen, när de sexuella förhållandena var av för oss obeskrivligt fasaväckande slag. De bringas gradvis under kontroll, och när de sista lemuriska kausalväsendena övergått till femte rotrasen, kan dessa devaer förpassas ut ur solsystemet. De är särskilt förbundna med ett av solsystemets centra. Detta centrum går gradvis ur aktivitet, varvid dess energi överföres till ett högre centrum.

³⁹7. Det finns också en grupp devaer, som är förbunden med planethierarkin och har till uppgift att bygga de hängivelsens former som genomsnittsmänniskan utvecklas igenom.

Dessa devaer är indelade i tre grupper avseende vetenskap, religion och filosofi. Genom dessa former når de tre departementscheferna människor. Dessa devagrupper är kanaler, genom vilka de tre cheferna arbetar. Det 44-jag (J.), som förestår hierarkins sjätte departement, är för närvarande särskilt aktiv med dessa kanaler, varvid han samarbetar med vissa adepter på det vetenskapliga området, vilka genom det önskvärda förenandet av vetenskap och religion söker häva både den i Västerlandet rådande materialismens och den sentimentala religionens herravälde. Detta möjliggöres genom att sjätte strålen nu går ut och sjunde kommer in.

⁴⁰Alla världarnas materia cirkulerar, och cykliskt blir vissa delar mer energiladdade än andra. Världarnas materia stimuleras cykliskt på tre sätt: 1) Departementalt, beroende på vilket departement som är särskilt aktivt. Detta är planetariskt, inomsolsystemiskt. 2) Zodiacalt, utomsolsystemiskt och kosmiskt. 3) Solart. Solenergi kommer direkt från 46-solen och är särskilt mäktig. Alla världarna får del av detta trefaldiga inflytande, men i fråga om världarna 46 och 48 är den tredje stimulansen särskilt stark. Adepterna utnyttjar cykliskt återkommande tillfällen för att i samarbete med de större devaerna åstadkomma avgjort konstruktiva resultat.

⁴¹8. En grupp devaer, som nära sammanhänger med initiationerna. De utgör vad som esoteriskt kallas "hjärtats väg" och är bron mellan värld 48 och värld 46. De har intet med förstatriaden att göra, men de är avgjort förbundna med den mittersta kretsen kronblad i kausalcentret, "enhetsbladen". Det förekommer en växelverkan av kraft mellan dessa tre kronblad och de devaer som utgör "hjärtats väg", på vilken invigda med en viss mystisk tendens framskrider.

⁴²9. Devaer av alla grader av vibrationskapacitet, vilka utgör begärsformer av alla slag.

⁴³10. Den förvandlande kraftens devaer.

⁴⁴Det är genom att behärska dessa devaer och förvandla begäret till "andlig längtan", som människan till sist når essentialmedvetenheten.

Ovanstående text utgör avdelning 8 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskogh gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.